

Wil Kuip wedstrijdleader 'oude stijl'

Wil Kuip heeft een redelijk druk weekeinde achter de rug. De club, biljartvereniging 't Centrum, zette hem vrijdagavond al in de schijnwerpers. Letterlijk en figuurlijk. Raymond Ceulemans was er ook. Voordat hij aan het werk ging, werd Kuip verzocht zijn zetel even te verlaten. Hij werd benoemd tot erelid van zijn vereniging.

Kuip, 59 jaar, maakte een wat afwezige indruk. „Het kwam ook als donderslag bij heldere hemel”, maakte hij in 'cliché-taal' duidelijk. Een dergelijke reactie is normaal. Dan let je er niet op of de tekst al vaker is gebruikt. Wil Kuip was verrast, dat wilde hij in feite kenbaar maken.

Had hij het verwacht? „Ja en nee. Je hebt wel het gevoel dat ze iets van plan zijn. Je wordt buiten bepaalde gesprekken gehouden. Ze wilden natuurlijk niets uit laten lekken.”

Boekhouder

Kuip heeft nog altijd de wedstrijdleiding van de vereniging in handen. „Ik werd in 1961 lid van 't Centrum. Dan loop je een jaartje rond en wil je wel iets meer doen dan alleen biljarten. Nou, zeiden ze, jij bent boekhouder dus dan kan je vast goed tellen. We hebben dringend een wedstrijdleader nodig. Echt iets voor jou. Zo begon het en ik doe het nu nog.”

Tijden veranderen. De computer is inmiddels een gangbaar gebruiksvoorwerp. Wil Kuip kan er niet mee omgaan. Geeft wel toe dat het allemaal wat eenvoudiger is geworden,

maar het rekenwerk doet hij nog steeds handmatig. Wedstrijdleader 'oude stijl' dus. „We hebben wel een lid die enorm handig is met de computer. Die geef ik dan mijn spullen en ik krijg een paar dagen later de bijgewerkte lijsten terug. Het scheelt voor mij ook veel werk. Vroeger moest je de standen steeds opnieuw op papier zetten. Dat was behoorlijk wat schrijfwerk. Nu voegen ze het in. Ik hoef dat niet meer bij te houden.”

Donderdag is de clubavond. „Komen er wel een man of twintig. Dat zijn er wat teveel. Ik deel ze in op volgorde van binnenkomst. Komen ze natuurlijk steeds vroeger. We beginnen om half acht, ik ben er ik ben er om zeven uur.

De geboren en getogen Wogumer zit niet alleen achter de schrijftafel. Hij biljart ook. „Ik ben eersteklasser driebanden. Vroeger speelde ik ook libre op een goed niveau. Dat doe ik nog weinig. Er komen ook steeds meer van die jonge gasten. Dan is het tijd je terug te trekken.”

Tien jaar terug stond Wil Kuip eveneens in het middelpunt van de belangstelling. „Toen werd ik lid van verdienste van 't Centrum. Nu dus erelid. Het verschil? Ik voel me niet anders, maar stel het wel heel erg op prijs.”

Zaterdag, tijdens de receptie, verscheen districtsvoorzitter Jos Botman met een wandbord. „Wat voor tekst erop staat? Weet ik niet, ik zal het effe pakken. Ik ben trouwens niet door de bond onderscheiden. Nou ja, wat staat erop; aangeboden door enzovoort.”

□ Jos Botman (rechts) overhandigt Wil Kuip namens het biljarddistrict West-Friesland een wandbord.

Foto Henk de Weerd

Voldoende

Wil Kuip vindt het genoeg. Er is meer dan voldoende aan hem gedacht, meent hij. Het was een geweldig weekeinde. Niet omdat hij hij de belangstelling stond. Dat niet. Het was de demonstratie van Ceulemans, de receptie, de feestavond.

Heeft hij trouwens weleens les gegeven? „Ja, maar daar begin ik niet meer aan. Ze zijn veel te eigenwijs. Als jij zegt dat je

een bal beter zo kunt raken, zeggen zij dat het anders ook kan. Moeten ze het zelf maar uitzoeken.”

Voorlopig denkt Wil Kuip niet aan stoppen. „Nee hoor, waarom zou ik. Ik heb er nog steeds veel plezier in. Heeft niets met die onderscheidingen te maken.”

Nog even terug naar Botman, geen redenaar van nature. De preses had niet alleen een wandbord bij zich. Om het ge-

heel op te fleuren had Botman tevens een bos bloemen aan te bieden. Kuip woont alleen, dat weet ook Botman, niets bijzonders overigens. De districtsvoorzitter had er een 'leuk' tekstje voor bedacht. „En nog een bos bloemen voor je toekomstige vriendin.” Kuip nam de bos glimlachend in ontvangst.

WIM KLEINE